

ger derude ved Bilkovsvej, helt bleven ombygget og ligger jo helt inde i en Købstad. Nu ere de Forber, som høre til Landbohøjskolen, paa ingen Maade fritliggende og kunne ingenlunde sammenlignes med Landboernes Forber. Nu kan det siges, og det er ogsaa blevet sagt — men jeg skal ikke gaa ind paa at gendrive alt det, der kan være kommet frem for at lade Skolen ligge her, og det er en Diskussion, som er ført saa ofte — at den Undervisning, der skal være derude, er væsentlig teoretisk. (En Stemme: Ja). Der er et æret Medlem, der siger ja, men jeg tror ikke, det ganske holder Stik. I andre Lande, i vort Naboland Sverige f. Eks., gaar man ud fra den Betragtning, at man lægger sine Landbohøjskoler, Landbrugs-skoler, eller hvad man nu vil kalde det, ude paa Landet, og det vil jo være langt det naturlige, naar Folk skulle have Undervisning i alle de Fag, jeg nylig talte om, at man da giver Aagana til virkelige Forsøg under naturlige Forhold og ikke den Slags Forsøg, som kun drives saadanne Steder som herude. Dertil kommer, at her i vort lille Fædreland er Hovedstaden bleven uforholdsmæssig stor, alt muligt skal samles her i vor Hovedstad; her have vi vort eneste Universitet med alle de Anstalter, som knytte sig dertil, her have vi Skoler af forskellig Art, Officersskoler, Latinskoler o. s. v., her have vi Hospitaller, Teatre, og her have vi endelig alt vort Militærvæsen knyttet til København, saa at København bliver saa godt som fuldt ud Danmark, mens hele det øvrige Land bliver et Slags Appendix dertil. Derfor mener jeg, at naar man stiller den Fordring op om Landbohøjskolen og siger: Kunne vi dog endelig ikke faa Landbohøjskolen for Landboernes Mund, skal København ogsaa sluge vor Landbohøjskole, er det en berettiget Fordring at opstille, og derfor har jeg ikke kunnet lade være med at stille dette Vædringsforslag om, at § 4 skal gaa ud. Er der ærede Medlemmer her i Salen — og dem er der til visse vel nok af — som mene, at det er rettest, at Landbohøjskolen ligger i København, saa er Sagen dog ikke slaaet ihjel for disse ærede Medlemmer, fordi § 4 gaar ud, thi det betyder kun, at Sagen opsættes, og at der kan ske Undersøgelse fra Ministeriets Side, om det ikke er muligt, at Skolen kan lægges et eller andet Stede ude i Landet, enten ud til en af Sore Akademis Gaarde eller, hvad jeg hellere ønsker, over til Sjælland. Fordi man stemmer § 4 ud, er Haabet for ærede Medlemmer dermed slet ikke ødelagt, om muligvis alligevel at kunne faa Skolen i København;

men naar § 4 bliver staaende med ærede Medlemmers Stemmer, vil det staa, at Spørgsmaalet nu bliver afgjort og ikke kan tages op igen i vor Levetid, thi hvis vi bevilge 868,000 Kr. til Bygningaer, Samlinger osv. derude, er Landbohøjskolen grundfæstet der paa Stedet. Nu er tillige 868,000 Kr. en stor Sum. I 1858 efter Loven af 1856 hjalp man sig, som jeg før nævnte, med 170,000 Rigsdaler, og nu gaa vi mere end til at fordoble Summen til Udbideller derude. Jeg ser ogsaa, at det høje Ting her ovenfor har haft en Erkendelse af, at denne Sum muligvis var for stor. Regeringens sagkyndige sige, at det ikke kan gøres billigere, men jeg mener dog, at der var Anledning for Folketinget til ogsaa af den Grund at udsætte Sagen et Aar for at se, om man ikke kunde komme billigere afsted med alle disse Byggeføretagender. Nu siges der: Ja, men naar man udstemmer § 4 og tænker sig Skolen flyttet, saa vil det koste overordentlig mange Penge. Men jeg tror, at det var i Samlingen 1888—89, hvis jeg husker ret, muligvis tager jeg fejl, men det var i alt Fald i en af de foregaaende Samlinger, hvor Lovforslaget har været i Udvalg, at der fremkom Forslag om Flytning af Landbohøjskolen, og det vilde koste saadant noget som 1,200,000 eller 1,800,000 Kr. Forskellen mellem disse Tal berøede paa, om Skolen kom til at ligge paa et Sted, hvor Eleverne kunne komme til at ligge i Pensionat, eller paa et Sted, hvor Skolen selv skulde huse Eleverne. Naar man da sicer, at det vil koste mange Penge at flytte Skolen, saa kan man stille op derimod, at der er Jord derude, som kan sælges og koste mange Penge; saa vidt jeg ved, kan der, naar Landbohøjskolen flyttes, og kun Veterinærskolen bliver tilbage, sælges 360,000 Kv. Alen Jord til en Pris af 5—6 Kr. pr. Kv. Alen, og derved vil der indkomme en Sum af et Par Mill. Kr., og det vil være nok til at flytte Landbohøjskolen. Naar man tager disse Forhold i Betragtning, og man ved, at Lovforslaget er vedtaget andetsteds, og at denne Sags Skæbne nu endelig skal afgøres, har jeg ment det rigtigt endnu en Gang at stille dette Spørgsmaal frem til det høje Tings Afgørelse, om Skolen skal blive liggende, eller den skal flyttes. Derfor har jeg stillet mit Vædringsforslag, men jeg har som sagt ikke gjort det med et saa sikkert Haab om, at det vil blive vedtaget, som jeg har haft om mit Vædringsforslag under Nr. 1; thi dette føler jeg mig fuldt overbevist om, at det høje Ting vil vedtage, da det er dets eget Varn.